

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

De menschelijke vertroostinghe verminders de Goddelijcke. Dat III.
Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Dancbaer
heydt in
aegespoet
hoe aen-
ghenaem
datse
Gods is,

Godt/soo mach hy met verbolch door blyfchap
dit achterbolghen / te weten : Ende als een
bruyt soo heeft hy my vereert met een croone.
Want danckfegginghe in tegenspoet is een al te
bertierde croone der glozien costelijck / ontweert
deerlijck bonen gout ende Topaes.

De menschelijcke vertroostinghe vermindert
de Goddelijcke,

DAT III. CAPITTEL.

Deruinge
vā trooft
vermeer-
dert de
glorie.

S^{ij} heeft een seer blyckelijck ghetuyghenis ont-
fangen dat de tegenheyt ende deruinghe van
ghenoechten onder de pijn vermeerderinghe is
ter glorie: het welck sy eerstgancs niet verstaen
en hadde. Alse dan op eenen dach ontrent den
feestdach van Simeon/ met sulckē onberdraech-
lijcke pijn der zyden ghepynicht wert: dat de
omstaenders eer souden geoordeelt hebben datse
dien dagh soude ghestoruen hebben/ eer dan ont-
comen : en hadden sy niet gheketen datse van
sulcken pijn dickwils wederom was ghelesen
gheworden. De goedertieren beminder ende den
waerachtigen vertrooster der sielen die gaf haer
dese vergeldinghe / soo wanneer sy lach als ghe-
breck hebbende door de versnyemisse van die
haer dienden : dat hy dien goedertieren Heere
minnelijck haer seluen dan bystont: wiens soet-
bloepende tegentwoordicheyt haer pijn temper-
de. Alst ghebeurden dat ontrent haer wert ghe-
brypcht neerstelijcken dienst / van die haer in-
bolchden / de Heere dan hem bertreckende wert
de pijn meerder : op dat daer door blyckelijck
soude te kennen gegeuen worden/ dat hoe penāt
meer wort verlaten bāde menschelijcke verma-
kentlijckheydt / dat hy soo te meer wort aenge-
sien

ſien bande Goddelijcke barmherticheydt. Ende als den dach ten eynde ginck ende ſy dooz de menichbuldicheydt der pynen als ouerwonnen/banden Heere verſocht/dat haer pynen ſoude verlicht worden. De Heere zyn armen ophessende die heere getoont dat hy als tot een ciraet op zyn bozſt droech haer pynen/dieſe dien dach gheleden hadde. Als ſy ſach dat het ciraet als genoegſaſ volmaecht was/ende datter aen geenen oort yet aen ghebzack/berheucht zynde/hoopten ſy dat haer pynen van dien tijt aſſoude ophouwe. Waer op de Heere ſeyde / het ghene dat ghy boozts ſult lyden dat ſal aē dit ciraet ſyn luyſter geuen. Het dochte haer hoe wel dat het beſont van coſtelijcke gheſteenten/dat het nochtans niet te ſeer en blonck/ende was als gont ſonder glans. De nabolgende pynen is geweeſt bande peſt daerſe in viel/die haer ſoo ſwaer niet en viel oft ſy en wert meer vermoeyt inde tegenſtrijt der ghenoechten als inde ſwaricheydt der pynen.

Hoe ſnoode ende vuyl dat alle verganckelijcke ghenoechte is.

DAT IIII. CAPITTEL.

Ontrent den Feestdach van S. Bartholomeus iſſe ſoo berduyſtert getworden dooz een ongeordineerde droefheyt en onberduldicheydt/dat haer dochte datſe een grooten deel bande blyſchap bande Goddelijcke tegenwoordicheydt verloze hadde / tot dat ſy op de ſaterdach wederom verblijt wert/om datſe getempert wert dooz de boozſpake bande machdelijcke Moeder Godts/ als tot haer eere ghesongen wert de Antiph. Stella Maria maris, &c. Des Sondaechs daer aen volgede/ als ſy haer verbligde om datſe
nt